

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/162/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420202076
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5420202076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: E. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom A. J., K. XXXX/XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1727/49, IČO: 36 858 501, proti žalovanej: D. H., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom N. XXX, právne zastúpená: JUDr. Ivica Firstová, advokátka, so sídlom A. J., W. XXXX, o určenie, že žalobca je podielovým vlastníkom nehnuteľností, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10C/40/2020-233 zo dňa 27. apríla 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanej p r á v o na náhradu dôvodne vynaložených trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, žalobca je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1 k celku nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. a obec N., okres A. J., pod A stavby - rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parc. C-KN č. 1152/16, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m² a skladu bez súp. čísla postaveného na pozemku parc. C-KN č. 1152/17, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 21 m². Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie dokazovaním zistil, že žalovaná je zapísaná ako výlučná vlastníčka sporných nehnuteľností - stavieb - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na pozemku parc. C-KN č. 1152/16, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m² a sklad bez súp. čísla postavený na pozemku parc. C-KN č. 1152/17, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 21 m², pričom tieto nehnuteľnosti sú vedené na LV č. XXXX pre k.ú. a obec N., okres A. J.. Ako tituly nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanej k týmto stavbám sú uvedené oznámenie o určení súp. čísla č.j. 150/2/2019 zo dňa 08.04.2019 Z-584/2019 - 450/19 a žiadosť o zápis stavby zo dňa 16.04.2019 Z-585/2019 - 451/19. Žalovaná je zároveň zapísaná ako výlučná vlastníčka pozemkov, na ktorých sú tieto stavby postavené, pričom uvedené pozemky nie sú predmetom tohto sporu. Uzavrel, že tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Súd prvej inštancie uviedol, že pri posudzovaní dôvodnosti žalobného nároku vychádzal najmä zo skutkových tvrdení uvedených žalobcom, ktoré žalovaná s odkazom na § 151 ods. 2 CSP účinne nepoprela. Hoci žalovaná uviedla, že popiera skutočnosti uvádzané žalobcom (že sporné nehnuteľnosti stavali spoločne), v rámci procesnej obrany neuviedla žiadne svoje vlastné skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho súd prvej inštancie konštatoval, že jej popretie skutkových tvrdení žalobcu nebolo účinné. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom stavieb - rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súp. čísla v podiele 1 k celku, pričom tvrdil, že tieto nehnuteľnosti spolu so žalovanou nadobudli

ich zhotovením. Konštatoval, že zákonná úprava ohľadne takéhoto originálneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je v § 136 ods. 1 a § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka riešená nedostatočne určito, avšak táto problematika je v súčasnosti už dostatočne vyriešená súdnou praxou a zodpovedajúcou ustálenou judikatúrou. Poukázal na viaceré súdne rozhodnutia - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 227/2013 zo dňa 29.04.2015, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/203/2016 zo dňa 31.10.2017, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 1174/2001 zo dňa 05.11.2002, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 2473/2006 zo dňa 26.09.2007, príp. rozhodnutia nižších súdov ako napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/370/2017 zo dňa 19.04.2018 a sp.zn. 4Co/177/2018 zo dňa 17.10.2019. Ďalej citoval právny názor z rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 1174/2001 zo dňa 05.11.2002, podľa ktorého: „Vlastníctvo k stavbe nadobúda stavebník v občianskoprávnom zmysle, teda ten, kto stavbu uskutočnil s (právne relevantne prejavým) úmyslom mať ju pre seba. Nie je rozhodujúce, komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom povolení. Pri posúdení vlastníckych a iných právnych vzťahov k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých osôb je potrebné vychádzať z obsahu dohody uzavretej medzi týmito osobami. Takáto dohoda, ktorá nemusí byť písomná, založí spoluvlastníctvo, len ak je z jej obsahu (príp. s prihliadnutím k ďalším zisteným skutočnostiam) zrejmé, že účastníci dohody chceli založiť spoluvlastnícky vzťah. Nie je potrebné, aby sa účastníci dohodli o výške podielov. Pokiaľ však stavbu vykonáva viac osôb, ktoré o vlastníctve k novej stavbe neuzavreli žiadnu dohodu, pričom z okolností veci nie je zrejmé, že malo ísť o stavbu vo vlastníctve len niektorých z týchto osôb, nemožno vylúčiť záver, že stavebníkmi v občianskoprávnom zmysle sú všetky tieto osoby, ktoré sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi stavby. Tak tomu bude najmä, ak viac osôb bez dohody o vlastníctve k stavbe zriadi stavbu za účelom jej spoločného užívania a podieľa sa na jej vzniku vlastnou prácou aj dodaním materiálu, ak z okolností veci, pokiaľ ide o vlastnícke vzťahy k stavbe, nevyplýva niečo iné. Samotná skutočnosť, že sa stavebníci dohodli iba o spoločnom užívaní, bez toho, aby čokoľvek dojednali o vlastníctve k stavbe, ešte nevyklučuje vznik ich spoluvlastníctva. Pri posudzovaní takýchto hraničných prípadov je potrebné vždy prihliadať na všetky okolnosti veci.“ Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie v danom prípade preukázať, že rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súp. č. zhotovili žalobca so žalovanou s úmyslom mať ich pre seba s tým, že sa zároveň dohodli, že tieto nehnuteľnosti budú v ich podielovom spoluvlastníctve v podiele po 1-ici. Existenciu takejto dohody podporujú skutočnosti, že medzi žalobcom a žalovanou bol partnerský vzťah, žili spolu v spoločnej domácnosti ako druh a družka 17 rokov a spoločne si najskôr kúpili byt na K. ulici v A. J., ktorého boli tiež podielovými spoluvlastníkmi v podiele po 1-ici. Za takýchto okolností mal za logické, že žalobca a žalovaná pri riešení ich nového bývania - stavbe rodinného domu a skladu v obci N. vychádzali z obdobného modelu, teda, že spoluvlastníkmi aj týchto nehnuteľností budú o rovnakej veľkosti podielu (teda po 1-ici). Uviedol, že nie je rozhodujúce, že stavebné povolenie bolo vydané len na meno žalovanej, ani to, že sporné stavby sú umiestnené na pozemkoch, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Ďalej bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že výstavbu tohto rodinného domu a skladu žalobca so žalovanou financovali spoločne jednak z finančných prostriedkov, ktoré získali zo spotrebiteľského úveru č. 5117775857, ktorý si žalobca a žalovaná zobrali v auguste 2016 vo výške 27.000,- eur, ďalej z časti finančných prostriedkov, ktoré žalobca a žalovaná získali z predaja ich spoločného bytu na K. ulici v A. J. v marci 2017 (jednalo sa o finančné prostriedky vo výške okolo 40.000,- eur) a napokon z príjmu žalobcu, ktorý žalobca dosahoval ako vodič v medzinárodnej kamiónovej doprave (podľa vyjadrenia žalobcu sa jeho príjem vtedy pohyboval od 1.300,- do 1.800,- eur mesačne v čistom vrátane diét). Naopak, pokiaľ ide o príjem žalovanej, tento dlhodobo pozostával len z invalidného dôchodku, ktorý bol žalovanej priznaný od 15.07.2010 a ktorý žalovaná poberala postupne v rozmedzí od cca 300,- do cca 350,- eur mesačne. Z týchto skutočností mal za nepochybné, že na výstavbe rodinného domu a skladu sa finančne výraznejšie podieľal žalobca, pričom žalobca sa na výstavbe týchto nehnuteľností podieľal aj svojou prácou, čo vyplynulo nielen z jeho výpovede, ale aj z výpovede svedka K. F. a z čestného prehlásenia X. A.. Okrem toho žalobca preukázal, že nakupoval rôzny stavebný materiál na výstavbu rodinného domu, čo vyplynulo z jeho výpovede, z výsluchu svedka K. F., z čestného prehlásenia X. A. a zo žalobcom predložených listinných dôkazov. Napokon bolo preukázané, že žalobca so žalovanou v rodinnom dome spoločne bývali od júna, resp. júla 2017 až do marca 2020 (kedy spolužitie ukončili) a v tomto období zároveň spoločne užívali sklad. S ohľadom na všetky tieto zistené skutočnosti tak bolo možné podľa názoru súdu prvej inštancie jednoznačne uzavrieť, že medzi žalobcom a žalovanou bola dohoda o spoločnej stavbe rodinného domu a skladu, na základe ktorej ich zhotovením obaja nadobudli k týmto nehnuteľnostiam vlastnícke právo, a to v rovnakom rozsahu (v podiele po 1-ici). Na záver súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná počas celého konania neuviedla žiadne skutkové tvrdenia ohľadne výstavby rodinného domu a skladu a ohľadne financovania týchto stavieb. Preto pokiaľ až na

poslednom pojednávaní dňa 28.03.2022 predložila čestné prehlásenia W. J. a K. J. zo dňa 26.01.2022 ohľadne pôžičky finančných prostriedkov od týchto osôb pre žalovanú na výstavbu rodinného domu, súd k týmto listinným dôkazom neprihliadol, nakoľko boli žalovanou predložené oneskorene s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania a navyiac uvedené čestné prehlásenia sa ani nevzťahovali na žiadne skutkové tvrdenia žalovanej, ktoré boli do uvedeného pojednávania žalovanou uvádzané. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech (keďže žalobe bolo vyhovené), proti žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, navrhla napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie. Odvolanie odôvodnila § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h) CSP. Nakoľko súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonával dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku. Zároveň súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovaná poukázala na článok 6 ods. 1 a 2 CSP. Podľa jej názoru, neboli v konaní splnené procesné podmienky pre meritórne rozhodnutie súdu. Mala za to, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná vo svojich vyjadreniach od začiatku popierala vlastnícke právo žalobcu tvrdiac na základe čoho nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a všetky relevantné listinné dôkazy predložila súdu prvej inštancie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní. Uviedla, že podľa koncentračnej zásady súd nemusí prihliadnuť na prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli predložené včas, teda je na jeho zvážení, či na predložené dôkazy v rámci konania aj prípadnom určení lehoty prihliadne alebo návrh na vykonanie dôkazov zamietne, pretože základným účelom koncentrácie konania je, aby procesné úkony strán nevedli k prietahom v konaní a pôsobia na strany sporu tak, aby procesné úkony vykonávali včas. Predložené dôkazy zo strany žalovanej v konaní prietahy nespôsobili, a preto súd mohol k nim pristúpiť bez tejto hrozby. Súď pritom prihliadal na vyjadrenie žalobcu ako aj ním predložené doklady v rozpore so sudcovskou koncentráciou a postupoval vo vzťahu k stranám rozdielne. Ďalej uviedla, že sa k žalobe vyjadrila prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 13.01.2021. V ňom uviedla, že je jedinou výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, pričom tieto nehnuteľnosti nadobudla na základe nasledovných titulov: a) Darovacia zmluva č. V1600/15, ktorej vklad bol povolený dňa 26.08.2015 - 599/15, b) Rozhodnutie o usporiadaní pozemku č. OU-DK-PLO-2015/005871-LM2-5JZ, právoplatné dňa 26.10.2015, Z 1865/15 - 825/15, c) Oznámenie o určení súpisného čísla č.j. 150/2/2019 zo dňa 08.04.2019, Z-584/2019 - 450/19 a d) Žiadosť o zápis stavby zo dňa 16.04.2019, Z-585/2019 - 451/19.

3. Žalovaná ďalej namietala, že žalobca nemá a ani v minulosti nemal v predmetnom rodinnom dome vedený trvalý pobyt. Žalobca ani nepreukázal, že by platil úhrady za užívanie predmetných nehnuteľností, pričom tieto úhrady realizovala výlučne žalovaná. Žalobca uviedol, že má k dispozícii doklady ohľadne zakúpenia materiálu na výstavbu rodinného domu. Žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne namietala všetky doklady predložené žalobcom v plnom rozsahu za neakceptovateľné, irelevantné a účelové, nakoľko sa nejedná o stavebný materiál na rodinný dom ale len o doklady ohľadne zakúpenia svahových tvárnic do záhrady, garážovej brány, lexanu na zasklenie garáže a doklady z OBI. Žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne namietala aj čestné prehlásenie X. A., nakoľko bolo predložené na poslednom pojednávaní zo strany žalobcu s odôvodnením, že svedok X. A. sa nedostaví na súd zo zdravotných dôvodov, lekárske potvrdenie nepredložil a k čestnému prehláseniu nedoložil žiadne podporné relevantné dôkazy ktoré by preukázali jeho tvrdenia a tvrdenia žalobcu. Žalobca poukazoval na to, že pre posúdenie vzniku podielového spoluvlastníctva k veci je rozhodujúca aj dohoda uzavretá medzi účastníkmi konania o založení spoluvlastníckych vzťahov, ktorá nemusí byť písomná. K tomu treba uviesť, že ak žalobca tvrdí, že takáto dohoda (napr. aj ústna) bola, musel by predložiť nespochybniteľný dôkaz o takejto tvrdení skutočnosti. V civilnom sporovom konaní je to primárne žalobca, ktorého ťaží dôkazné bremeno, čo znamená, že ak nejaké tvrdenie uvádza, je povinný ho na súde aj dokázať. V tomto ohľade žiadnym spôsobom ani svedeckou výpoveďou jedného svedka, ktorý údajne pomáhal pri stavbe rodinného domu ale relevantný dôkaz nepredložil napriek tomu že pracoval ako živnostník, nebolo ani len naznačené, že by nejaká dohoda o založení spoluvlastníckych

vzťahov medzi žalobcom a žalovanou niekedy vznikla a potom už vôbec nie o tom, že existuje. Žalovaná viackrát zdôraznila, že to bol práve žalobca, ktorý neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná na poslednom pojednávaní dňa 28.03.2022 predložila čestné prehlásenia W. J. a K. J. zo dňa 26.01.2022 ohľadne pôžičky finančných prostriedkov od týchto osôb pre žalovanú na výstavbu rodinného domu, súd k týmto listinným dôkazom neprihliadol, nakoľko boli žalovanou predložené oneskorene s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania, tu by chcela žalovaná poukázať, že žalobca taktiež až na poslednom pojednávaní dňa 28.03.2022 predložil čestné prehlásenie X. A.. Predložené dôkazy zo strany žalovanej v konaní prieťahy nespôsobili, a preto súd mohol k nim pristúpiť bez tejto hrozby. Súd pritom prihliadal na vyjadrenie žalobcu ako aj ním predložené doklady v rozpore so sudcovskou koncentráciou, preto súd postupoval vo vzťahu k stranám rozdielne. V konaní došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Podľa čl. 6 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene rovnovážne postavenie strán sporu. Ak žalobca v žalobe a v konaní tvrdí, že medzi ním a žalovanou existuje akási dohoda o založení spoluvlastníckych vzťahov, potom dôkazné bremeno tohto tvrdenia ťažilo a ťaží výlučne žalobcu a nie žalovanú. Nakoľko sa žalobcovi v spore uvedené skutkové tvrdenia nepodarilo nesporne preukázať relevantnými dôkazmi, nepriaznivý účinok v podobe zamietnutia žaloby postihuje výlučne žalobcu. Od žalovanej nemožno spravodlivo ani logicky žiadať, aby súdu dokazovala a dokázala neexistenciu skutočnosti, teda dokázala niečo, čo sa nikdy nestalo, ergo to, že medzi žalobcom a žalovanou nebola uzavretá dohoda o založení spoluvlastníckych vzťahov. Žalovaná mala za to, že žalobca na základe predložených a vykonaných dôkazov nepreukázal, že nehnuteľnosti staval spoločne so žalovanou. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú ako dôkaz doložil žalobca, je irelevantná, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver na čokoľvek a daným úverom neboli v minulosti ani nie sú v súčasnosti zaťažené predmetné nehnuteľnosti na LV č. XXXX k.ú. N. v časti C: tarchy: bez zápisu. Poukázala na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, kde v ustanovení § 1 ods. 3 je uvedené, že spotrebiteľským úverom nie sú: a/ hypotekárny úver podľa osobitného predpisu, b/ úver na bývanie podľa všeobecného predpisu o úveroch na bývanie, c/ úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a d/ úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti. Žalobca podľa žalovanej, súdu nepredložil relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali vlastníctvo žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti a dôkazy, ktoré boli predložené zo strany žalobcu ako listinné dôkazy zo dňa 22.02.2022 ako aj na poslednom pojednávaní dňa 28.03.2022 považujeme za účelové a v plnom rozsahu namietali predložené dôkazy, nakoľko v predmetných listinných dôkazoch chýbajú podstatné náležitosti ako podpisy, kto vydal doklad, dátum, podpis, prevzatie a kto vyhotovil doklad a nejedná sa o stavebný materiál na výstavbu rodinného domu. V predmetných dokladoch taktiež chýba špecifikácia. Žalovaná mala za to, že jednoznačne preukázala na základe ňou predložených listinných dôkazov, že bola výlučnou vlastníčkou stavebných pozemkov, ako aj rodinného domu a skladu na pozemku parcela KNC č. 1152/16, 1152/17, 1152/18 v k.ú. N., a to na základe rozhodnutí Obce Párnica ako príslušného stavebného úradu, ktoré sme súdu predložili ako listinné dôkazy, ani na jednom rozhodnutí nie je meno žalobcu, kde v zmysle ustanovenia § 59 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov je jednoznačne špecifikované, kto je účastníkom stavebného konania. Poukázala aj na ustanovenie § 46 zákona č. 162/1995 Zb. zákonov o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, kde je v odseku 1 uvedené, že ako vlastníka alebo inú oprávnenú osobu zapíše okresný úrad do katastra osobu uvedenú vo verejnej listine alebo v inej listine, ak sa inou verejnou listinou alebo inou listinou nepreukáže, že vlastníkom alebo inou oprávnenou osobou je iná osoba. V zmysle ods. 2 predmetného ustanovenia stavba sa do katastra zapíše, ak je ohraničená obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Pri zápise stavby do katastra sa ako vlastníka zapíše osoba uvedená v listine podľa osobitného predpisu, ak sa inou verejnou listinou alebo inou listinou nepreukáže, že vlastníkom alebo inou oprávnenou osobou je iná osoba. Podľa ods. 3 predmetného ustanovenia rozostavaná stavba sa do katastra zapíše, ak z predloženého znaleckého posudku je zrejme stavebnotechnické usporiadanie a funkčné usporiadanie jej prvého nadzemného podlažia. Pri zápise rozostavanej stavby do katastra sa predkladá právoplatné stavebné povolenie a znalecký posudok o stupni rozostavanosti a ako vlastníka sa zapíše osoba uvedená ako stavebník v právoplatnom stavebnom povolení, ak sa inou verejnou listinou alebo inou listinou

nepreukáže, že vlastníkom je iná osoba. Dôkazné bremeno je na strane žalobcu, ktorý dôkazné bremeno neunesol, pretože súdu nepredložil verejnú listinu alebo inú listinu ktorou by preukázal svoje spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam. Na základe vyššie uvedených skutočností ako aj rozhodujúcich skutočností, žalovaná mala za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku. Zároveň súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalobca považoval odvolanie žalovanej za nedôvodné v celom rozsahu. Podľa žalobcu žalovaná v podanom odvolaní uvádzala viaceré nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia. Žalovaná počas konania pred súdom prvej inštancie neuviedla žiadne relevantné skutočnosti na svoju obranu. Žalovaná počas konania na súde prvej inštancie vôbec neuviedla skutkové tvrdenia k tomu, kto, kedy, ako a z akých finančných prostriedkov mal postaviť rodinný dom súp. č. XXX. Zvolila takú taktiku, ktorá spočívala len vo všeobecnom popieraní skutkových tvrdení žalobcu a v namietaní všetkých dôkazov predložených žalobcom bez toho, aby sama uviedla relevantné skutkové tvrdenia a predložila relevantné dôkazy. Takýto procesný postup žalovanej je však celkom zjavne nepostačujúci pre zamietnutie žaloby v konaní vedenom podľa CSP a nemôže mať ani iný následok, ako vyhovie žalobe. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej, podľa ktorých jej vlastníctvo vyplýva z darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 26.08.2015 pod č. V 1600/15, vyplýva, že na základe tejto darovacej zmluvy, nakoľko žalovaná touto zmluvou nadobudla len pozemky zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. N., nie rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla. Rovnako aj Rozhodnutie o usporiadaní pozemku č. OU-DK-PLO-2015/005871-LM2-5JZ, právoplatné dňa 26.10.2015 sa vzťahuje len k pozemkom, nie k rodinnému domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla. K Oznámeniu o určení súpisného čísla č.j.: 150/2/2019 zo dňa 08.04.2019 a Žiadosti o zápis stavby zo dňa 16.04.2019 uviedol, že tieto nie sú právnymi titulmi, na základe ktorých by sa nadobúdalo vlastnícke právo. K tvrdeniu žalovanej, že jednoznačne preukázala, že je výlučnou vlastníčkou stavebných pozemkov, ako aj rodinného domu a skladu bez súpisného čísla, a to na základe rozhodnutí Obce Párnica ako príslušného stavebného úradu, kde ani na jednom rozhodnutí nie je meno žalobcu, žalobca uviedol, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov však vlastníctvo k novej zhotovenej veci nadobúda originárnym spôsobom ten, kto vec zhotovil. Pokiaľ ide o stavbu, nadobúda k nej takto vlastníctvo stavebník v občianskoprávnom zmysle, teda ten, kto stavbu uskutočnil s úmyslom mať ju pre seba. Nie je pritom rozhodujúce, komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom povolení alebo kolaudačné rozhodnutie. Žalobca ďalej poukázal na to, že podľa aktuálnej rozhodovacej praxe súdov spoluvlastníctvo k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých osôb môže vzniknúť aj v prípade, ak takéto osoby neuzavreli o vlastníctve k novej stavbe žiadnu dohodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 6Cdo/227/2013 zo dňa 29.04.2015 dospel k záveru: „Dovolací súd k tomu považuje za potrebné uviesť, že spoluvlastníctvo k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých osôb môže vzniknúť aj v prípade, ak takéto osoby neuzavreli o vlastníctve k novej stavbe žiadnu dohodu“. Žalobca mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla zhotovili žalobca so žalovanou spoločnou činnosťou s úmyslom mať ju pre seba s tým, že sa dokonca dohodli, že tieto nehnuteľnosti budú v ich podielovom spoluvlastníctve v podiele 1-ica k celku. Žalobca už v podanej žalobe uvádzal, že sa so žalovanou dohodli, že si postavia rodinný dom s tým, že spoluvlastníkmi tohto domu budú každý po 1-ici a že preto potom začali spoločne, po vzájomnej dohode pre seba na pozemkoch žalovanej zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. N. stavať rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla. Existenciu dohody žalobcu a žalovanej o vlastníctve k novej stavbe potvrdili vo svojich výpovediach na pojednávaní žalobca a aj svedok K. F.. Žalovaná pritom nikdy nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu o existencii dohody žalobcu a žalovanej o vlastníctve k novej stavbe, preto je potrebné tieto skutkové tvrdenia žalobcu považovať za nesporné. Žalobca poukázal na to, že žil so žalovanou ako druh a družka 17 rokov. Počas spolužitia dokonca kúpili spolu byť v A. J., v ktorom spolu bývali a boli jeho podielovými spoluvlastníkmi po 1-ici. Počas spolužitia sa dohodli, že spolu postavia rodinný dom v N., čo aj urobili. Na pozemkoch, ktoré boli darované žalovanej spolu postavili rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla. Výstavbu rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla žalobca so žalovanou financovali spoločne z finančných

prostriedkov žalobcu a žalovanej, a to najmä z: - finančných prostriedkov získaných zo spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalobcovi a žalobkyni poskytnutý I. I., a.s. so sídlom T. XX, XXX XX D., IČO: 00151653. Na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5117775857 zo dňa 22.08.2016 boli žalobcovi a žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 27.000,- €, ktoré použili na výstavbu rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla - časti finančných prostriedkov získaných z predaja 3-izbového bytu č. X nachádzajúceho sa na I. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na ulici K. v A. J. zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre obec, k.ú. A. J., ktorý byt vlastnili žalobca a žalovaná v podielovom spoluvlastníctve, každý po 1-ici k celku, - príjmu žalobcu, ktorý dosahoval ako vodič nákladného motorového vozidla v medzinárodnej preprave. V tejto súvislosti žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná je dlhodobo invalidnou dôchodkyňou a nepracuje, nemala príjem ani úspory. Žalobca poukázal tiež na to, že sa osobne podieľal na výstavbe rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla okrem finančnej účasti aj svojou prácou, čo vyplýva z výpovede žalobcu a svedka K. F. a z čestného vyhlásenia X. A.. Rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla žalobca pritom aj užíval až do marca roku 2020. Žalobca zároveň súdu prvej inštancie predložil aj viaceré listinné dôkazy preukazujúce nákup materiálu a zariadení použitých na výstavbu rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla žalobcom (a to záručný list na sekcionálnu garážovú bránu spolu s dokladmi o úhrade ceny na meno žalobcu, dodacie listy na meno žalobcu, pokladničné doklady a výpisy z bankového účtu žalobcu). Žalobca uviedol, že žalovaná počas celého konania nikdy netvrdila, že by výstavbu rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla financovala z prostriedkov, ktoré by jej požičali W. J. a K. J.. Až na poslednom pojednávaní zrazu a bez akýchkoľvek skutkových tvrdení predložila čestné prehlásenia W. J. a K. J. zo dňa 26.01.2022, pričom žalovaná nepredložila a ani neuviedla nijaké skutkové tvrdenia súvisiace s týmito čestnými prehláseniami.

5. Žalovaná v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu zotrvala na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Uviedla, že s vyjadrením žalobcu nesúhlasí. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že od začiatku popierala a stále popiera vlastnícke právo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam. Súd v celom konaní prihliadal len na vyjadrenia, tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom, pričom naopak vyjadrenia, tvrdenia a dôkazy žalovanej žiadnym spôsobom nebral do úvahy, čím súd postupoval vo vzťahu k stranám rozdielne a teda porušil základný princíp Civilného sporového poriadku. Žalovaná uviedla, že žalobcom predložené listiny nie sú relevantnými dôkazmi a nemôžu byť v konaní akceptované, nakoľko napr. vo vzťahu k dokladom ohľadom zakúpenia svahových tvárnic do záhrady, garážovej brány, lexanu na zasklenie garáže a doklady z OBI nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že sa jednalo o doklady ohľadom stavebného materiálu, ktorý bol použitý pri výstavbe predmetného domu. Podľa názoru žalovanej, žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, nakoľko sa mu v spore nepodarilo svoje tvrdenia nesporne preukázať relevantnými dôkazmi.

6. Žalobca v písomnej duplike k replike žalovanej zotrval na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení. Zdôraznil, že žalovaná popierala jeho tvrdenia o spoločnej výstavbe bez toho, že by uviedla svoje vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Na túto skutočnosť správne poukázal aj súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku. Žalovaná počas konania na súde prvej inštancie totiž vôbec neuviedla skutkové tvrdenia k tomu, kto, kedy, ako a z akých finančných prostriedkov mal postaviť rodinný dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla. Ďalej uviedol, že svoje skutkové tvrdenia (ktoré žalovaná ani účinne nepoprela) riadne preukázal, a to okrem listinných dôkazov aj ďalšími dôkazmi, napr. výsluchom samotného žalobcu a výsluchom svedka K. F.. Všetky vykonané dôkazy je potrebné pritom hodnotiť jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti. Pritom vyhodnotením všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti je zrejmé, že žalobca so žalovanou zhotovili rodinným dom súp. č. XXX a sklad bez súpisného čísla spoločnou činnosťou s úmyslom mať ich pre seba. Navyše, na viacerých listinných dôkazoch týkajúcich sa nákupu stavebného materiálu a zariadenia (záručný list na sekcionálnu garážovú bránu spolu s dokladmi o úhrade ceny na meno žalobcu, dodacie listy na meno žalobcu, atď) je uvedené meno žalobcu a tieto listinné dôkazy sú z obdobia, kedy prebiehala výstavba rodinného domu súp. č. XXX a skladu bez súpisného čísla

7. Žalovaná sa k písomnej duplike žalobcu písomne nevyjadřila.

8. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem a vzhľadom na skutočnosť, že vznesené odvolacie námietky žalovanej neboli spôsobilé

spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, uvedené rozhodnutie s poukazom na ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

9. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom skutkovom základe, že v konaní bolo preukázané spoločné zhotovenie stavieb, ktorá sú predmetom súdneho sporu, a pri ktorých ako výlučná vlastníčka v podiele 1/1 je zapísaná žalovaná. Vychádzal z toho, že žalobca a žalovaná žili v partnerskom spoložití 17 rokov, pričom na výstavbu použili aj prostriedky z predaja spoločného bytu a úveru a prostriedky z príjmov žalobcu (mzda a diéty vodiča kamiónu). Mal za to, že nebolo v možnostiach žalovanej postaviť nehnuteľnosti vzhľadom na jej vtedajší príjem, pričom prihliadol na to, že žalobca uviedol, rozsiahle skutkové tvrdenia, ktoré síce žalovaná poprela, avšak neúčinne, nakoľko neuviedla počas celého konania vlastné skutkové tvrdenia ohľadne spôsobu a financovania výstavby.

10. Odvolací súd zdôrazňuje, že je viazaný dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ vymedzí v lehote určenej zákonom na podanie tohto oprávneného prostriedku. Žalovaná svoje odvolacie námietky zamerala na skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že pri rozhodovaní vo veci samej vzal súd prvej inštancie do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní vo veci samej súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval, pričom rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

12. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

15. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

16. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa odvodzovala vznik svojho vlastníckeho práva v priebehu konania pred súdom prvej inštancie aj v odvolaní a) Darovacej zmluvy č. V1600/15, ktorej vklad bol povolený dňa 26.08.2015 - 599/15, b) Rozhodnutia o usporiadaní pozemku č. OU-DK-PL0-2015/005871-LM2-5JZ, právoplatné dňa 26.10.2015, Z 1865/15 - 825/15, c) Oznámenie o určení súpisného čísla č.j. 150/2/2019 zo dňa 08.04.2019, Z-584/2019 - 450/19 a d) Žiadosť o zápis stavby zo dňa 16.04.2019, Z-585/2019 - 451/19, ako aj skutočnosti, že je ako vlastníčka evidovaná v katastri nehnuteľností.

17. Odvolací súd konštatuje, že právny záver žalovanej o vzniku vlastníckeho práva na podklade Darovacej zmluvy uvedenej v predchádzajúcom odseku nie je správny. Vlastnícke právo jej na podklade uvedeného právneho úkonu nemohlo vzniknúť, nakoľko v čase darovania nehnuteľnosť ešte neexistovala. K ostatným dokumentom označeným žalovanou, ktoré majú preukazovať jej vlastnícke

právo, odvolací súd konštatuje, že ani tieto nepreukazujú vznik jej výlučného vlastníckeho práva bez ďalšieho v prejednávanej veci. Svedčia síce tomu, že bola stavebníkom nehnuteľností, avšak v priebehu konania na podklade žalobcom tvrdených (v žalobe, na pojednávaní) a preukázaných skutočností (doklady o kúpe materiálov, svedecká výpoveď p. F., zistenia príjmov žalobcu a žalovanej) bolo zistené, že stavebníkom v rozhodujúcom období nebola len žalovaná, ale aj žalobca.

18. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti vzniká jej zhotovením v súlade s ustálenou judikatúrou, na ktorú súd prvej inštancie poukázal v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd má za to, že záver súdu prvej inštancie o tom, že nehnuteľnosti zhotovili žalobca so žalovanou s úmyslom mať ich pre seba s tým, že sa zároveň dohodli, že tieto nehnuteľnosti budú v ich podielovom spoluvlastníctve v podiele po 1-ici je plne súladný s obsahom spisového materiálu a vecne správny. Existenciu takejto dohody podporujú skutočnosti, že medzi žalobcom a žalovanou bol partnerský vzťah, žili spolu v spoločnej domácnosti ako druh a družka 17 rokov a spoločne si najskôr kúpili byt na K. ulici v A. J., ktorého boli tiež podielovými spoluvlastníkmi v podiele po 1-ici. Správny bol aj záver súdu prvej inštancie, že žalobca a žalovaná pri riešení ich nového bývania - stavbe rodinného domu a skladu v obci N. vychádzali z obdobného modelu, teda, že spoluvlastníkmi aj týchto nehnuteľností budú o rovnakej veľkosti podielu (teda po 1-ici). Rovnako tak záver, že nie je rozhodujúce, že stavebné povolenie bolo vydané len na meno žalovanej, ani to, že sporné stavby sú umiestnené na pozemkoch, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Odvolací súd sa plne stotožňuje aj so záverom, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že výstavbu tohto rodinného domu a skladu žalobca so žalovanou financovali spoločne jednak z finančných prostriedkov, ktoré získali zo spotrebiteľského úveru č. 5117775857, ktorý si žalobca a žalovaná zobrali v auguste 2016 vo výške 27.000,- eur, ďalej z časti finančných prostriedkov, ktoré žalobca a žalovaná získali z predaja ich spoločného bytu na K. ulici v A. J. v marci 2017 (jednalo sa o finančné prostriedky vo výške okolo 40.000,- eur) a napokon z príjmu žalobcu, ktorý žalobca dosahoval ako vodič v medzinárodnej kamiónovej doprave (podľa vyjadrenia žalobcu sa jeho príjem vtedy pohyboval od 1.300,- do 1.800,- eur mesačne v čistom vrátane diét). Správny záver bol aj v príjme žalovanej, ktorý dlhodobo pozostával len z invalidného dôchodku, a ktorý v rozmedzí od cca 300,- do cca 350,- eur mesačne nemohol postačovať na výstavbu rodinného domu. A teda, že na výstavbe rodinného domu a skladu sa finančne výraznejšie podieľal žalobca, a to aj svojou prácou, čo vyplynulo nielen z jeho výpovede, ale aj z výpovede svedka K. F. a z čestného prehlásenia X. A.. V konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že nakupoval rôzny stavebný materiál na výstavbu rodinného domu, čo vyplynulo z jeho výpovede, z výsluchu svedka K. F., z čestného prehlásenia X. A. a zo žalobcom predložených listinných dôkazov, pričom bolo preukázané, že žalobca so žalovanou v rodinnom dome spoločne bývali od júna, resp. júla 2017 až do marca 2020 (kedy spolužitie ukončili) a v tomto období zároveň spoločne užívali sklad. S ohľadom na všetky skutočnosti zistené súdom prvej inštancie sa plne stotožňuje s jeho záverom, že medzi žalobcom a žalovanou bola dohoda o spoločnej stavbe rodinného domu a skladu, na základe ktorej ich zhotovením obaja nadobudli k týmto nehnuteľnostiam vlastnícke právo, a to v rovnakom rozsahu (v podiele po 1-ici).

19. Odvolací súd k námietke žalovanej, že žalobca nepreukázal existenciu dohody o spoločnej výstavbe nehnuteľností posúdil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd poukazuje na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/227/2013 zo dňa 29.04.2015 podľa ktorého: „Dovolací súd k tomu považuje za potrebné uviesť, že spoluvlastníctvo k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých osôb môže vzniknúť aj v prípade, ak takéto osoby neuzavreli o vlastníctve k novej stavbe žiadnu dohodu. Je tomu tak preto, že vlastníctvo k novo zhotovenej stavbe nadobúda ten, kto stavbu uskutočnil s (právne relevantne prejavenej) úmyslom mať ju pre seba (stavebník), pričom nie je rozhodujúce, komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom povolení. Ak stavbu vykonáva viac osôb, ktoré o vlastníctve k novej stavbe neuzavreli žiadnu dohodu, pričom z okolností veci nie je zrejmé, že malo ísť o stavbu vo vlastníctve len niektorých z týchto osôb, stavebníkmi sú všetky tieto osoby, ktoré sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi stavby“ Odvolací súd konštatuje, že v zmysle uvedeného právneho názoru, aj ak by nebola preukázaná existencia dohody, tak s ohľadom na všetky okolnosti prípadu by bolo určené vlastnícke právo žalobcu v podiele 1/2. Odvolací súd je však toho názoru, že v konaní bola preukázaná existencia dohody tak, ako to uzavrel súd prvej inštancie. Tu je potrebné sa podrobne zamerať na ďalšiu časť záverov súdu prvej inštancie, a to o neúčinnosti popretia skutkových tvrdení žalobcu žalovanou. Žalovaná v konaní síce popierala vlastnícke právo žalobcu, avšak tak ako to správne uzavrel súd prvej inštancie neúčinne. Žalovaná v konaní nepoprela účinne skutkové

tvrdenia žalobcu o spôsobe výstavby, financovania tak, aby bolo možné na takéto popretie prihladiť. Tvrdenia žalovanej o nadobudnutí (viď ods. 16) sú bez právneho významu vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, nakoľko tieto na charakter vzniku nehnuteľností majú prednosť pred tvrdeniami a dôkazmi žalovanej, ktoré sú len podporného charakteru. Žalobca jednoznačne vymedzil svojimi tvrdeniami (či už v žalobe, alebo na pojednávaní), spôsob vzniku nehnuteľností, ktorý bol podstatný pre posúdenie vzniku vlastníckeho práva. Žalovaná však tieto nepoprela spôsobom, ktorý možno posúdiť ako účinný. Pre úspešnosť obrany žalovanej bolo nevyhnutné uviesť skutkové tvrdenia, ktoré by spochybnili žalobcom tvrdený spôsob vzniku nehnuteľností, čo však žalovaná nevykonala. Odkazy na rozhodnutia správnych orgánov takýmto dôkazom nie sú. Preto následný záver súdu prvej inštancie o tom, že neuviedla žiadne skutkové tvrdenia ohľadne výstavby rodinného domu a skladu a ohľadne financovania týchto stavieb, ktoré by boli spôsobilé spochybniť žalobcov nárok. Správne súd prvej inštancie neprihliadol na poslednom pojednávaní žalovanou predložené čestné prehlásenia W. J. a K. J. zo dňa 26.01.2022 ohľadne pôžičky finančných prostriedkov od týchto osôb pre žalovanú na výstavbu rodinného domu, nakoľko boli žalovanou predložené oneskorene s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania a navyiac uvedené čestné prehlásenia sa ani nevzťahovali na žiadne skutkové tvrdenia žalovanej, ktoré boli do uvedeného pojednávania žalovanou uvádzané. Odhliadnuc od uvedeného aj ak by na čestné prehlásenia prihliadol a vychádzal z toho, že sú pravdivé, tak tieto by nepreukazovali, že žalovaná postavila dom z vlastných prostriedkov, nakoľko tak nízka suma, spolu s prostriedkami z predaja bytu by nepostačovala na výstavbu rodinného domu. Súčasne ostatné dôkazy (doklady o nákupe materiálu, svedecká výpoveď p. F., čestné prehlásenie p. A., úverové zmluvy) preukazujú dôvodnosť žaloby žalobcu.

20. Odvolací súd k námietke žalovanej, že súd prvej inštancie postupoval rozdielne a nezohľadnil základné zásady CSP (článok 6, článok 8) nie dôvodná. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie postupoval tak, aby bola ochrana práv spravodlivá a účinná s naplnením princípu právnej istoty. Súd prvej inštancie zabezpečil rovné postavenie strán sporu, pričom im umožnil v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Skutočnosť, že žalovaná bola v priebehu konania nečinná a neprodukovala skutkové tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé spochybniť nárok žalobcu, nie je dôvodom na posúdenie postupu súdu prvej inštancie ako nesprávneho. Odvolací súd nezistil potrebu, aby žalovaná mala potrebu zvýšenej ochrany strany sporu, nakoľko nešlo o prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Skutočnosť, že žalovaná má zdravotné problémy, bola zohľadnená na predbežnom prejednaní sporu, ako aj prvom pojednávaní, pričom žalovaná bola právne zastúpená. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danej veci nejde o spor so slabšou stranou v zmysle ustanovení CSP, ale o spor dvoch fyzických osôb. Odvolací súd dodáva, že naopak žalobca bol v stave právnej neistoty, nakoľko jeho vlastnícke právo nebolo zapísané v katastri nehnuteľností. Odvolací súd má tiež za to, že súd prvej inštancie postupoval hospodárne, vecne a účelne s cieľom nenavyšovať trovy konania. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalovaná síce poprela vlastnícke právo žalobcu, avšak neuviedla vlastné skutkové tvrdenia, a preto súd prvej inštancie správne posúdil popretie skutkových tvrdení žalovanou ako neúčinné. Odvolací súd konštatuje, že námietka neexistencie trvalého pobytu žalobcu v nehnuteľnosti je irelevantná, nemajúca vplyv na posúdenie podstaty nároku. Rovnako tak námietky žalovanej ohľadne nedostatku dokladov (podpisy, bližšie vymedzenie materiálov, neuvedenie stavby) neboli spôsobilé spochybniť tvrdenia žalobcu, nakoľko žalovaná nepoprela účinne základné tvrdenia o spôsobe vykonávania prác, ich časového priebehu, financovania, keďže neuviedla vlastné tvrdenia, ktoré by vylúčili tvrdenia žalobcu. Tvrdenia odvodzujúce výlučné vlastníctvo žalovanej od dokladov podľa ods. 16 takýmto nie sú. Ani tvrdenia o povahe spotrebiteľského úveru, ktoré sú bez významu k veci, nakoľko žalovaná nebola schopná z vlastných prostriedkov a vlastnými silami dom postaviť, čo však v konaní, a dokonca ani v odvolaní netvrdila. Odvolací súd dopĺňa, že ani zápis v katastri nehnuteľností nemusí znamenať, že je správny, čo sa preukázalo aj v tomto konaní na podklade žaloby žalobcu, a preto obrana aj v tejto časti zo strany žalovanej je nedôvodná.

22. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie postupoval správnym procesným postupom umožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva tak, že zabezpečil právo na spravodlivý proces, správne a úplne zistil skutkový stav veci, pretože vykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Z týchto dôvodov bolo odvolanie žalovanej posúdené ako neopodstatnené.

23. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovanou, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti

(§ 380 ods. 2 CSP) a plne sa stotožnil s odôvodním napadnutého rozhodnutia, napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Nad rámec uvedeného nemožno nespomenúť, že odvolanie žalovanej nebolo spôsobilé privodiť v preskúmvanej časti zmenu, eventuálne zrušenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. Z týchto dôvodov bolo odvolanie žalobcu posúdené ako neopodstatnené.

25. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, §262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči neúspešnej žalovanej.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).